

31.12.2020 Óévi áhítat/Altjahrsandacht

Olvasmány/Lesung: Ján14,1-11 Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem! Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra? És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek. Ahova pedig én megyek, oda tudjátok az utat. Tamás erre így szólt hozzá: Uram, nem tudjuk, hova mégy: honnan tudnánk akkor az utat? Jézus így válaszolt: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csak énáltalam. Ha ismernétek engem, ismernétek az én Atyámat is: mostantól fogva ismeritek őt, és látjátok őt. Fülöp így szólt hozzá: Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és az elég nekünk. Jézus erre ezt mondta: Annyi ideje veletek vagyok, és nem ismertél meg engem, Fülöp? Aki engem lát, látja az Atyát. Hogyan mondhatod: Mutasd meg nekünk az Atyát? Talán nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van? Azokat a beszédeket, amelyeket én mondok nektek, nem önmagamtól mondom; az Atya, aki énbennem van, ő viszi végbe a maga cselekedeteit. Higgyetek nekem, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van; ha pedig másért nem, magukért a cselekedetekért higgyetek!

Joh14,1-11 Euer Herz erschrecke nicht! Glaubt an Gott und glaubt an mich! Im Haus meines Vaters sind viele Wohnungen; wäre es nicht so, hätte ich euch dann gesagt: Ich gehe, um euch eine Stätte zu bereiten? Und wenn ich gegangen bin und euch eine Stätte bereitet habe, komme ich wieder und werde euch zu mir holen, damit auch ihr dort seid, wo ich bin. Und wohin ich gehe - ihr wisst den Weg. Thomas sagt zu ihm: Herr, wir wissen nicht, wohin du gehst. Wie können wir da den Weg kennen? Jesus sagt zu ihm: Ich bin der Weg und die Wahrheit und das Leben; niemand kommt zum Vater, es sei denn durch mich. Wenn ihr mich erkannt habt, werdet ihr auch meinen Vater erkennen. Von jetzt an kennt ihr ihn, ihr habt ihn gesehen. Philippus sagt zu ihm: Herr, zeig uns den Vater, und es ist uns genug. Jesus sagt zu ihm: So lange schon bin ich bei euch, und du hast mich nicht erkannt, Philippus? Wer mich gesehen hat, hat den Vater gesehen. Wie kannst du sagen: Zeig uns den Vater? Glaubst du denn nicht, dass ich im Vater bin und der Vater in mir ist? Die Worte, die ich euch sage, rede ich nicht aus mir: Der Vater, der in mir bleibt, vollbringt seine Werke. Glaubt mir, dass ich im Vater bin und der Vater in mir ist; wenn nicht, dann glaubt es wenigstens um der Werke willen.

Alapige: 2Móz 13,20-22 Azután útnak indultak Szukkótból, és tábort ütöttek Étámban, a pusztaszélén. Az Úr pedig előttük ment nappal felhőoszlopban, hogy vezesse őket az úton, éjjel meg tűzoszlopban, hogy világítson nekik, és éjjel-nappal mehessenek. Nem távozott el a felhőoszlop nappal, sem a tűzoszlop éjjel a nép elől.

Útnak indulni sokféle módon lehet. Mind ismerjük s látjuk már gyermekkortól kezdve ezeket a módokat. Először kúszva, négykézláb közlekedünk. Majd aztán két lábon lassabban vagy gyorsabban, majd megtanulunk rollerrel, biciklivel közlekedni, utána pedig majd jön a négy kerék az autó, s arról nem is beszélve, hogy milyen

fantasztikus lehetőségei vannak a tömegközlekedésnek a kötöttpályás vonattól egészen a hajón keresztül a repülőig.

De úton vagyunk lelki, szellemi értelemben is, hiszen sok mindent tanulunk meg életünk folyamán.

Aki utazik viszont mindig vállal valamilyen kockázatot. Hiszen történhet baleset, eltévedhetünk, rosszul dönthetünk. Ahogyan a kártyások szokták mondani, ez benne van a pakliban.

S ahogyan a nép itt elindul a nagy pusztai vándorlásnak, annak a 40 évnek, amely rájuk vár, nos előtte még letáboroznak. Rákészülnek.

S nem tudom, hogy mi miként szoktunk egy új útra indulni, de talán most mi is együtt vagyunk, s együtt ütünk most tábort egy kritikus időben, s számot vetünk az elmúlt évvel, hogy aztán az új esztendőbe induljunk.

Kinek milyen személyes életeseménye volt, kivel mi történt. Bizonyos vagyok benne, hogy elmondhatjuk ez nem volt egy megszokott év. Sok kitűzött időpont, cél megghiúsult. Újra kellett tervezni, mint ahogyan a navigáció szokta mondani. Mert keresztelte az utunkat a Covid-19 vagy az elmúlás, vagy keresztelte az utunkat az öröm, mert keresztelést, konfirmációt, vagy jubileumot ünnepeltünk.

Én úgy hiszem kedves Testvérek, hogy akár jót akár rosszat éltünk meg, keresztelte az utunkat Isten, Krisztusban, aki meghalt és feltámadt mindannyiunkért, Krisztusban, aki eljött, hogy új irányokat mutasson, hogy tanítson hálaadásra, szeretetre. Hogy olyan célokat tudjunk megfogalmazni s magunk előtt látni, hogy változzon bármi, mi mégis vele együtt megyünk.

És ahogyan az elmúlt kérdésében, úgy a jövő kérdésében is úgy hiszem, hogy kérhetjük Istent. Vezetésért, irányokért, célokért. Hogy merre is menjünk és hogyan induljunk. Mert ahogyan a felsőőri reformátusság létezik a reformáció óta, úgy hiszem, hogy minden egyes esztendőben fel kellett tenni a kérdést, s kérdéseket: Merre és hogyan tovább? Csak hogy egy 100 évvel ezelőtti eseményre utaljak: a spanyolnáthában szintén az emberiség is érintve volt, s teljesen felborította az emberek amúgy is feldúlt életét a világháború miatt.¹ Túl azon, hogy terveztek és iparkodtak, de én hiszem, hogy számoltak Istennel és az Ő vezetésével. Tegyük mi is így. Akármi is jöjjön 2021-ben.

Predigttext: 2Mos13,20-22 So zogen sie aus von Sukkot und lagerten sich in Etam am Rande der Wüste. Und der Herr zog vor ihnen her, am Tage in einer Wolkensäule, um sie den rechten Weg zu führen, und bei Nacht in einer Feuersäule, um ihnen zu leuchten, damit sie Tag und Nacht wandern konnten. Niemals wich die Wolkensäule von dem Volk bei Tage noch die Feuersäule bei Nacht.

Liebe Schwester und Brüder in Christus. Das zweite Buch von Mose hat auch ein lateinischer Name. Nämlich Exodus. Auszug. Auszug aus Ägypten im Grunde gesagt.

Und unser Predigttext beschreibt das Moment, wenn das Volk Israel losgeht, rein in der Wüste.

¹ http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/1918_marcius_11_a_spanyolnatha_elindul_vilagpusztito_utjara/ 2020.12.30.

Ein sehr symbolisches Bild, und wir wissen vielleicht, wenn wir die Bibel öfters in unserer Hand nehmen, dass das Volk 40 Jahre lang in der Wüste wanderte.

Symbolisches Bild, weil wir vielleicht ab und zu in der Wüste ziehen müssen, nämlich in unserer eigenen Wüste, oder in unserer gemeinsamen Wüste, um nachdenken, und reflektieren darüber, was mit uns und unseren Leben los ist.

Aber auf dem Weg bekommt Israel zwei Säulen, ein Feuer und ein Wolkensäule. In den Gott drin ist, und das Volk auf ihren Wegen führt.

Nun liebe Gemeinde was hat das mit uns zu tun am Ende 2020? Ja ein Jahr ist langsam zum Ende gegangen.

In manchen kann sogar ein Gefühl sein, dass wir schon in der Wüste sind. Schon das dritte Mal müssen wir wieder sperren und vieles umdenken. Wann und wo gehen wir hin? Wen besuchen wir etc. Nun liebe Gemeinde ich weiß nicht, wohin wir hingehen werden, und wann wieder das Leben in seiner Normalität zurückkehrt, aber ich glaube, dass Gott mit uns unterwegs wird, dass er uns begleiten wird, und sogar führt, orientiert. Auch wenn nicht unbedingt in einer Form von Wolken oder Feuersäulen.

Ich glaube in vielen von uns ist ein Doppelfrage. Erst in dem Blick zurück zum 2020. Was für ein Jahr ist hinter uns. Was passierte und wie. Ich kann nur hoffen liebe Gemeinde, dass wir alle in manchen Punkten Gott und seine Führung neben uns spürten.

Aber der anderen Richtung ist auch eine große Frage. Wohin werden wir hingehen, wie wird 2021 sein? Liebe Gemeinde diese Frage kann ich nicht beantworten. Aber ich glaube Gott ist souverän und er weiß wohin uns führen will. Und gleichzeitig bin überzeugt, dass Gott in der Zukunft nicht nur ein Wort, sondern mehrere uns haben wird, damit er uns führen kann. Genauso wie die Vorfahren der Gemeinde, dies durch Jahrhunderte hier lebten und glaubten, und Gottes Wort, Gottes Führung achteten.

Und ja im Leben haben wir manchmal auch Wüstenwegen oder sehr seltsame Wege. Als Beispiel: Ich bin für gewisse Zeit als Administrator in der Pfarrgemeinde Neuhaus am Klausenbach eingestellt. Wenn ich über die Geschichte der Kirchengemeinde im Neuhaus nachgelesen habe, ist aufgefallen, dass der Taufstein im Jahr 1984 aus Berlin gekommen ist. Was für ein Weg könnte das sein damals. Und was für ein Jahr ist hinter uns. Aber trotzdem haben wir alles mit Gott erlebt.

Und so liebe Gemeinde glaube ich, dass uns Gott auch im Jahr 2021 hinweisen wird. Und ich hoffe wir haben auch genügend Geduld, Achtsamkeit und Vertrauen diese Hinweisung und Orientierung zu Folgen.

Möge der Ewige Gott uns an unseren Wegen im Jahr 2021 beistehen. Amen.

Áldott esztendőti kívánva,

Ein gesegnetes Jahr wünschend,

Kádas Richárd László